

Sanktuarium Królowej Nieba i Ziemi

SYGNATURKA JAŚLISKA

jasliska.przemyska.pl

Rok XVII nr 04/ 28.01.2024

Msze św. w tygodniu w dni powszednie w Sanktuarium:

- *od poniedziałku do środy i sobotę rano o godz. 8.00,
- * w czwartek o godz. 17.00
- *sobota nowenna o godz. 08.00.
- ***Wola:** piątek, godz. 15.30
- ***Siostry:** godz. 7.00.

Święto Ofiarowania Pańskiego

Nazwa obchodzonego 2 lutego święta wywodzi się od dwóch terminów greckich: *Hypapante* oraz *Heorte tou Katharismou*, co oznacza święto spotkania i oczyszczenia. Oba te święta były głęboko zakorzenione w tradycji Starego Testamentu.

Na pamiątkę ocalenia pierworodnych synów Izraela podczas niewoli egipskiej każdy pierworodny syn u Żydów był uważany za własność Boga. Dlatego czterdziestego dnia po jego urodzeniu należało zanieść syna do świątyni w Jerozolimie, złożyć go w ręce kapłana, a następnie wykupić za symboliczną opłatą 5 syków. Równało się to zarobkowi 20 dni (1 sykl albo szekel to 4 denary lub drachmy, czyli zapłata za 4 dni pracy robotnika niewykwalifikowanego). Równocześnie z obrzędem ofiarowania i wykupu pierworodnego syna łączyła się ceremonia oczyszczenia matki dziecka. Z tej okazji matka była zobowiązana złożyć ofiarę z baranka, a jeśli jej na to nie pozwalało zbyt wielkie ubóstwo - przynajmniej ofiarę z dwóch synogarlic lub gołębi. Fakt, że Maryja i Józef złożyli synogarlicę, świadczy, że byli bardzo ubodzy.

Święto Ofiarowania Pańskiego przypada czterdziestego dnia po Bożym Narodzeniu. Jest to pamiątka ofiarowania Pana Jezusa w

świątyni jerozolimskiej i dokonania przez Matkę Bożą obrzędu oczyszczenia. Kościół wszystkim ważniejszym wydarzeniom z życia Chrystusa daje w liturgii szczególnie uroczysty charakter. Święto Ofiarowania Pana Jezusa należy do najdawniejszych, gdyż było obchodzone w Jerozolimie już w IV w., a więc zaraz po ustaniu przesłado- wań. Dwa wieki później pojawiło się również w Kościele zachodnim.

Tradycyjnie dzisiejszy dzień nazywa się dniem Matki Bożej Gromnicznej. W ten sposób uwypukla się fakt przyniesienia przez Maryję małego Jezusa do świątyni. Obchodem towarzyszyła procesja ze świecami. W czasie Ofiarowania starzec Symeon wziął na ręce swoje Pana Jezusa i wypowiedział prorocze słowa: "Światłość na oświecenie pogan i na chwałę Izraela" (Łk 2, 32). Według podania procesja z zapalonymi świecami była znana w Rzymie już w czasach papieża św. Gelazego w 492 r. Od X w. upowszechnił się obrzęd poświęcania świec, których płomień symbolizuje Jezusa - Światłość świata, Chrystusa, który uciszał burze, był, jest i na zawsze pozostanie Panem wszystkich praw natury. Momentem najuroczystszym apoteo- zy Chrystusa jako światła, który oświeca narody, jest podniosły obrzęd Wigilii Paschalnej - poświęcenie paschału i przepiękny hymn *Exultet*.

W Kościele Wschodnim dzisiejsze święto (należące do 12 najważniejszych świąt) nazywane jest Spotkaniem Pańskim (*Hypapante*), co uwypukla jego wybitnie chrystologiczny charakter. Prawosławie zachowało również, przejęty z religii moźeszowej, zwyczaj oczyszczenia matki po urodzeniu dziecka - po upływie 40 dni od porodu (czyli po okresie połogu) matka po raz pierwszy przychodzi do cerkwi, by w pełni uczestniczyć w Eucharystii. Ślad tej tradycji był kulturowany w Kościele przedsoboro- wym - matka przychodziła "do wyvodu" i otrzymywała specjalne błogosławieństwo; było to praktykowane zazwyczaj w dniu chrztu dziecka i - tak jak wówczas także

chrzest - poza Mszą św. Zwyczaj ten opisał Reymont w "Chłopach". W Polsce święto Ofiarowania Pana Jezusa ma nadal charakter wybitnie maryjny (do czasów posoborowej reformy Mszału w 1969 r. święto to nosiło nazwę "Oczyszczenia Maryi Panny" - "In purificatione Beatae Mariae Virginis"). Polacy widzą w Maryi Tę, która sprowadziła na ziemię niebiańskie Światło i która nas tym Światłem broni i osłania od wszelkiego zła. Dlatego często brano do ręki gromnice, zwłaszcza w niebezpieczeństwach wielkich klęsk i grożącej śmierci. Niegdyś wielkim wrogiem domów w Polsce były burze, a zwłaszcza pioruny, które zapalały i niszczyły domostwa, przeważnie wówczas drewniane. Właśnie od nich miała strzec domy świeca poświęcona w święto Ofiarowania Chrystusa. Zwykle była ona pięknie przystrajana i malowana. W czasie burzy zapalano ją i stawiano w oknach, by prosić Maryję o ochronę. Gromnicę wręczano również konającym, aby ochronić ich przed napacją złych duchów.

Ze świętem Matki Bożej Gromnicznej kończy się w Polsce okres śpiewania kołęd, trzymania żłóbków i choinek - kończy się tradycyjny (a nie liturgiczny - ten skończył się świętem Chrztu Pańskiego) okres Bożego Narodzenia. Dzisiejsze święto zamyka więc cykl uroczystości związanych z objawieniem się świata Słowa Wcielonego. Liturgia po raz ostatni w tym roku ukazuje nam Chrystusa-Dziecię.

Dzień Życia Konsekrowanego

2 lutego Kościół obchodzi święto Ofiarowania Pańskiego. W 1997 r. Jan Paweł II właśnie w to święto ustanowił Światowy Dzień Życia Konsekrowanego, stwarzając okazję do głębszej refleksji całego Kościoła nad darem życia poświęconego Bogu. Matka Najświętsza ofiaruje Panu Bogu największy Dar, jaki otrzymała - Syna, Jezusa Chrystusa, a tym samym składa w ofierze siebie. Podobną ofiarę, z siebie samych w miłości do Chrystusa, składają osoby konsekrowane. Podkreślił to Jan Paweł II, mówiąc: "Ofiarowanie Jezusa staje się wymowną ikoną całkowitego oddania własnego życia dla tych, którzy powołani są, aby odtworzyć w Kościele i w świecie, poprzez rady ewangeliczne «charakterystyczne przymioty Jezusa, dziewictwo, ubóstwo i posłuszeństwo»" (*Vita consecrata*, nr 1). W orędziu na I Dzień Życia Konsekrowanego Ojciec Święty określa jego potrójny

cel.

Odpowiada on po pierwsze, osobistej potrzebie uroczystego uwielbienia Pana i dziękczynienia za wielki dar życia konsekrowanego, życia które ubogaca i raduje Wspólnotę chrześcijańską poprzez swoje wielorakie charyzmaty oraz poprzez budujące owoce tak wielu istnień, całkowicie oddanych dla sprawy Królestwa. Dzień Życia Konsekrowanego ma - po drugie - za zadanie przyczynić się do poznania i do szacunku dla życia konsekrowanego ze strony ludu Bożego.

Trzeci powód odnosi się bezpośrednio do osób konsekrowanych, zaproszonych do wspólnych i uroczystych obchodów niezwykłych dzieł, których Pan w nich dokonał, aby odkryć jeszcze bardziej w świetle wiary blaski tego Bożego piękna, które przez Ducha promieniuje w ich sposobie życia, oraz aby jeszcze żywiej uświadomić sobie ich niezastąpioną misję w Kościele i w świecie.

"Życie konsekrowane znajduje się w samym sercu Kościoła jako element o decydującym znaczeniu dla jego misji, ponieważ wyraża najgłębszą istotę powołania chrześcijańskiego oraz dążenie całego Kościoła-Oblubienicy do zjednoczenia z jedynym Oblubieńcem" - podkreśla Jan Paweł II w adhortacji apostołskiej *Vita consecrata*. "Życie konsekrowane nie tylko w przeszłości było pomocą i oparciem dla Kościoła, ale stanowi cenny i nieodzowny dar także dla teraźniejszości i przyszłości ludu Bożego, ponieważ jest głęboko zespolone z jego życiem, jego świętością i misją". Historia Kościoła pokazuje, że w każdym czasie są ludzie, którzy na wzór ewangelicznej Marii pragną "obrać lepszą część" - podejmują życie w czystości, ubóstwie i posłuszeństwie, by sercem czystym i niepodzielnym służyć Chrystusowi Panu i bliźnim. Historia ukazuje, że życie w czystości, ubóstwie i posłuszeństwie pozwala na osiągnięcie miłości doskonałej. Praktykowanie rad ewangelicznych stanowi oś życia zakonnego. Składane śluby czystości, ubóstwa i posłuszeństwa dotyczą trzech podstawowych dziedzin życia. Pierwszy - **ślub czystości** - jest wyborem Chrystusa jako jedynej miłości i dlatego wiąże się z dobrowolną rezygnacją z życia małżeńskiego. Ta miłość oblubienicy do Oblubieńca znajduje swoje przedłużenie w miłości do tych, których wszyscy opuścili.

Ślub ubóstwa jest odpowiedzią życia konsekrowanego na powszechnie obecną dzisiaj "materialistyczną żądzę posiadania, lekceważącą potrzeby i cierpienia słabszych i wyzutą z wszelkiej troski o zachowanie równowagi zasobów naturalnych" (*Vita consecrata*, nr 89).

Ślub posłuszeństwa związany jest natomiast z kulturą wolności, ściśle związaną z szacunkiem dla osoby ludzkiej, z pomniejszaniem obszarów niesprawiedliwości i przemocy. "Posłuszeństwo właściwe dla życia konsekrowanego ukazuje w sposób szczególnie wyrazisty posłuszeństwo Chrystusa wobec Ojca i opierając się na tej właśnie tajemnicy, poświadczą, że nie ma sprzeczności między posłuszeństwem a wolnością" (*Vita consecrata*, nr 91). Powołanie do życia zakonnego jest radą, do której wzywa nas Jezus Chrystus. Rady ewangeliczne, w ich wielości, są proponowane wszystkim uczniom Chrystusa. Doskonałość miłości, do której są powołani wszyscy wierni, nakłada na tych, którzy w sposób wolny przyjmują wezwanie do życia konsekrowanego, obowiązek praktykowania ubóstwa i posłuszeństwa oraz czystości w bezżenności dla Królestwa. Zakony wyrastały w historii Kościoła, powstawały w nim i jemu służyły. Chrześcijańskie pragnący żyć w całkowitej zgodzie z ideałami swojej religii, zasiliły źródło Kościoła zagrożonego stale przez oschłość i zepsucie. Zakony są ważną częścią Kościoła. Zapotrzebowanie na ich działalność nie maleje, lecz wręcz przeciwnie - rośnie. Jan Paweł II w czasie spotkania z zakonami na Jasnej Górze 5 czerwca 1979 r. stwierdził, że bez zgromadzeń zakonnych, bez życia poświęconego Bogu poprzez śluby czystości, ubóstwa i posłuszeństwa Kościół nie byłby w pełni samym sobą. "Wasze domy - mówił Ojciec Święty - powinny być przede wszystkim ośrodkami modlitwy, skupienia i dialogu, osobistego i wspólnotowego z tym, który jest i ma pozostać pierwszym i naczelnym rozmówcą w każdym waszym pracowitym dniu".

Ogłoszenia duszpasterskie

1. Msze św. w tym tygodniu w Sanktuarium: od poniedziałku do środy i w sobotę rano o godz. 8.00, w czwartek wieczór o godz. 17.00, u Sióstr o godz. 7.00. W Woli w piątek o godz. 15.30.

2. Za tydzień w niedzielę zmiana tajemnic różańcowych, a składka przeznaczona na potrzeby archidiecezji.

3. W tym tygodniu pierwszy czwartek, piątek i sobota miesiąca. W tym miesiącu nie będzie odwiedzin chorych z racji pierwszego piątku miesiąca.

4. W czwartek całodzienna adoracja Najświętszego Sakramentu.

5. W piątek Święto Ofiarowania Pańskiego i poświęcenie gromnic na każdej Mszy świętej. Msze św. w Sanktuarium o godz. 8.00; 11.00; 17.00, na Woli o 15.30, u Sióstr o godz. 7.00. Jest to Dzień Życia Konsekrowanego. Módlmy się w tym dniu za osoby życia konsekrowanego w naszej archidiecezji, a szczególnie za Siostry Sercanki posługujące w naszej wspólnotie parafialnej. Składka z tego dnia przeznaczona jest na pomoc Siostrzom Sercankom. Dziękuję przy tej okazji Siostrzom za ich posługę w parafii. Szczególnie za modlitwy w intencji parafii jak również za posługę, dbałość o nasze Sanktuarium.

6. W sobotę o godz. 8.00 Msza św., a po niej nowenna do Matki Bożej Królowej Nieba i Ziemi. W sobotę wspomnienie św. Błażeja. Na Mszy św. poświęcenie świec i jabłek.

7. Bóg zapłać za wszystkie ofiary składane na remont i ogrzewanie naszych świątyń. Przypomnimy o możliwości wpłacania ofiar na konto parafialne. Zebrana kwota przeznaczona będzie na prace na cmentarzu.

8. Dziękuję za utrzymanie czystości w naszych świątyniach. Do sprzątania Sanktuarium i rozebrania szopki i choinek w sobotę na godzinę 9.00 proszę: Paulina Sroka, Adam Zielonka, Edyta Dobrowolska, Bożena Dobrowolska, Krzysztof Skubiński, Jolanta Kostycz, Mariusz Zając, Elżbieta Durczak, Halina Krakowiecka, Władysława Krakowiecka, Natalia Farbaniec.

9. Do sprzątania Kościoła i rozebrania szopki w Woli proszę: Barbara Bożek, Dorota Łątka, Wioletta Puchalik, Michalina Łątka.

10. W tym tygodniu Pan Bóg powołał do wieczności: śp. Antoniego Patlewicz. Módlmy się o spokój duszy dla niego. „*Wieczny odpoczynek racz mu dać Panie....*”

11. Po błogosławieństwie zapraszam dzieci do błogosławieństwa i po obrazki.

Intencje Mszalne, 29 stycznia—4 lutego 2024

poniedziałek, 29 stycznia

07:00 /Siostry/ + Zofia Majdosz /od rodz. Puchalik i Ryń

08:00 + Wilhelm Dubiel /od Henryki Zawada z rodz.

08:00 /poza/ + Adam Farbaniec /28 gr./

08:00 /poza/ + Franciszek, Józefa Kuchta /28 gr./

wtorek, 30 stycznia

07:00 /Siostry/ + Zofia Majdosz /od Stanisławy i Pawła Kuchta

08:00 + Franciszek Ludwin /7 r. śm./

08:00 /poza/ + Adam Farbaniec /29 gr./

08:00 /poza/ + Franciszek, Józefa Kuchta /29 gr./

środa, 31 stycznia

07:00 /Siostry/ + Aleksander Orliński /od siostry Haliny z rodz.

08:00 + Czesław Zając /od swatów Zawada z Daliowej

08:00 /poza/ + Adam Farbaniec /30 gr./

08:00 /poza/ + Franciszek, Józefa Kuchta /30 gr./

czwartek, 1 lutego

07:00 /Siostry/ + Aleksander Orliński /od siostry Danuty z mężem i rodz.

08:00 + Bronisława, Marian Magierowscy

17:00 + Bolesław, Stanisław Patlewicz

17:00 /poza/ + Ignacy Patlewicz /1 gr./

17:00 /poza/ + Zofia Majdosz /1 gr./

piątek, 2 lutego, Święto Ofiarowania Pańskiego

07:00 /Siostry/ + Aleksander Orliński /od szwagra Mariana z rodz.

08:00 + Stanisław Farbaniec /od żony z rodz.

11:00 + Leonarda, Zdzisław, Franciszek

11:00 /poza/ + Ignacy Patlewicz 2 gr./

15:30 /Wola/ + Lucyna Farbaniec /od swatów z Królika Polskiego z rodz.

15:30 /poza/ + Zofia Majdosz /2 gr./

17:00 Int. o zdrowie błog., Boże opiekę Matki Bożej dla Marcela Madeja /od dzieci

sobota, 3 lutego

07:00 /Siostry/ + Aleksander Orliński /od brata Eugeniusza

08:00 Nowenna:

Int. o zdrowie błog. Boże opiekę Matki Bożej dla Małgorzaty Farbanienic

+ Lucyna Farbaniec /od Marty i Marka Mezglewskich

+ Maria Adamik /od rodz. Kropaczek i Farbaniec

+ Wilhelm Dubiel /od Jana Puchalika z rodz.

+ Czesław Zając /od swatów Zawada z Daliowej

+ Maria Farbaniec /od sąsiadów z Królika Polskiego

+ Stanisław Farbaniec /od Pracowników UG i GOPS w Jaśliskach

+ Stanisław Szymczakowski /od Anny i Stanisława Majdosz

08:00 /poza/ + Ignacy Patlewicz /3 gr./

08:00 /poza/ + Zofia Majdosz /3 gr./

niedziela, 4 lutego

07:00 /Siostry/ + Aleksander Orliński /od kuzyna Bogdana z rodz.

08:00 + Wanda Marczak /7 r. śm./

09:30 /Wola/ + Kazimiera Farbaniec /od córki Bożeny z rodz.

09:30 /poza/ + Zofia Majdosz /4 gr./

11:00 Za parafian

11:00 /poza/ + Ignacy Patlewicz /4 gr./